

Ernest Benach PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

«L'Estatut retallat, que ha de resoldre el finançament, pot acabar sent un pedaç»

TONI AYALA
20 MINUTOS

Ernest Benach té al seu despatx un piano antic del projecte per fer un canal entre Salou i Reus. Originari, precisament, de la capital del Baix Camp, ara, busca els canals per aconseguir «la unitat» dels partits catalans de cara a assolir un nou finançament. Aquest és l'objectiu principal de la Diada? Sempre n'hi ha un, però enguany hi ha un component reivindicatiu afegit que és el finançament. Fem una reclamació lògica, justa i òbvia. Però, realment, els partits catalans estan ara units?

Desitjo sobretot aquesta unitat. De moment no l'he notada gaire, però confio en què sigui una realitat en els propers dies, que es pugui veure aquesta unitat dels partits en la proposta del finançament.

Què passa, llavors?

Encara no hi ha unitat, però valoro que s'hi estigui treballant. Si hi ha una proposta unitària dels partits de govern i oposició, crec que els arguments són molt forts. Si surt una proposta parcial, amb el Govern per un costat i l'oposició pactant per un altre, com amb l'Estatut, Catalunya perd força. La proposta de finançament s'ha de presentar a Madrid com a país.

La Diada els pot unir?

Serveix per recordar, per despertar sentiments, però no crec que resolgui això.

«De moment, no he notat encara gaire la unitat dels partits catalans»

«L'Estatut que es va aprovar aquí s'ha anat una mica en orris»

Està decebut amb l'actitud del Govern espanyol?

Sí, és clar que sí. La Llei estatutària la va aprovar el Congrés dels Diputats, per tant, encara és més greu aquest retard en el nou finançament.

Hauria d'haver estat resolt el 9 d'agost i també hi hauria d'haver hagut ja un acord dels partits catalans que reflectís la necessitat que Catalunya té de recuperar múscul. El problema és que tot l'esforç fiscal que es fa des d'aquí, tota la manca d'inversió en infraestructures, no es veu compensat. I, per contra, veus que l'Estat no s'aprima, com ara ministeris com els de Cultura, Habitatge i Sanitat, que tenen les competències transferides. Són factors que, junts, fan que hi hagi una sensació a Catalunya que això no pot ser.

El retard en el nou finançament és per la crisi?

N'és una excusa, però no la causa. La crisi no es pot barrejar amb el finançament. Aquest Estatut es va elaborar amb precipitació?

No ho crec, perquè a Madrid van fer una rebaixa substancial del que es va aprovar al Parlament.

Els catalans estan perplexos. Ho està la societat en general, pels canvis. A Catalunya s'agreuja per factors com que l'Estatut que va sortir d'aquí fos retallat. O que l'Estatut retallat que ha de resoldre el finançament pot acabar sent un pedaç i un element de frustració i perplexitat. Si veiem les balances fiscals i observem les repercussions que tenen en els catalans, notem que tenim uns fons bastant greus. I els diputats també estan perplexos?

No són diferents, però tenen l'obligació de no deixar-se vèncer per la perplexitat. Però, hi ha desafecció.

Sí, però és un fet global, a tot el món. Aquesta mateixa perplexitat de la societat provoca aquesta desafecció política i, a més, amb l'afegit que el procés estatutari que s'ha acordat aquí s'ha anat una mica en orris.

Els diputats estan a l'altura? I ho garanteixen.

Que els demana?

Que tinguin sentit de país, ja que amb millor finançament, guanyarem tots.

BIO Ernest Benach (Reus, 1959), està casat i té tres fills. Membre de l'Executiva d'ERC, presideix el Parlament de Catalunya.

«No accepto la submissió»

El president del Parlament, Ernest Benach, assegura que no se sent *ningunejat* pel Govern espanyol respecte a l'Estatut. «Si em sentís així parliria d'una posició de submissió que no accepto. Sento que tenim la raó i hem de treballar perquè es faci justícia». Fent memòria, el procés estatutari el recorda així: «sempre es pot millorar. El problema no està aquí, sinó quan surt d'aquí l'Estatut, tot i que aquí va costar molt. Hi va haver moments que se n'anava tot enlaire. I, malgrat tot, es va aprovar. El problema és quan fora d'aquí es rebaixa substancialment».